

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση λέει «πρόσω ολοταχώς» προς την ισότητα των φύλων

Κυρίες και Κύριοι καλησπέρα κι ευχαριστώ πολύ για την τιμητική σας πρόσκληση.

Η ισότητα των φύλων ή η ανισότητα που βιώνουν διάφορες ευάλωτες ομάδες πληθυσμού, που περιλαμβάνουν και τις γυναίκες δεν είναι ένα απλό θεωρητικό θέμα που επηρεάζει μόνο τη ζωή των γυναικών ή όποιων άλλων ευάλωτων ομάδων. Είναι θέμα τόσο δημοκρατίας όσο και οικονομίας, το οποίο είναι ευθέως ανάλογο με την παραγωγή του οικονομικού αποτελέσματος της κάθε χώρας. Όλες οι ανισότητες περιορίζουν την παραγωγικότητα, και άρα τη δημιουργία προστιθέμενης αξίας, και άρα μειώνουν το ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ, και άρα **όλες οι ανισότητες μας επηρεάζουν όλους**.

Οι εκθέσεις διεθνών οργανισμών τοποθετούν την Ελλάδα στις τελευταίες θέσεις ανάμεσα στις ανεπτυγμένες, και οπωσδήποτε κάτω από τον μέσο όρο που θα δικαιολογούσε το ΑΕΠ μας, λόγω του **χαμηλότερου ποσοστού απασχόλησης των γυναικών (49%)**.

Επιπροσθέτως, οι ανισότητες επιδρούν αρνητικά στο **Κοινωνικό Κεφάλαιο** της χώρας. Το 2014 η Ελλάδα βρισκόταν στην 140^η θέση και το 2019 ανέβηκε στην 114^η από τις 167 χώρες του δείκτη. Τι σημαίνει χαμηλό κοινωνικό κεφάλαιο;

- Η κοινωνική συνοχή που συνδέει τους ανθρώπους μεταξύ τους μειώνεται,
- Οι τοπικές κοινωνίες και τα οικογενειακά δίκτυα χαλαρώνουν, και κατά συνέπεια
- Η συμμετοχή στα κοινά και την πολιτική καθώς και η εμπιστοσύνη στους θεσμούς αποδυναμώνεται.

Οι ανισότητες δημιουργούν πολίτες που σκοράρουν χαμηλά στην αντίληψη που έχουν και για την ευημερία και για την ευτυχία. Για παράδειγμα, στην Διεθνή Έκθεση Ευτυχίας η

Αθήνα βρίσκεται στην 121^η , από τις 186 πόλεις, σε ολόκληρο τον κόσμο. **Η ευημερία δεν είναι μόνο αριθμοί. Είναι κυρίως οι αντιλήψεις, τα βιώματα, τα συναισθήματα.** Η μνήμη είναι επιλεκτική αλλά διαμορφώνει τις αντιλήψεις. Η θετική ματιά απέναντι στα πράγματα είναι τρόπος σκέψης και αυτός καλλιεργείται. Ο Νομπελίστας **Daniel Kahneman** το ανέλυσε εξαιρετικά. Είναι καιρός να το αντιληφθούμε καλύτερα και όλοι όσοι ασχολούμεθα με την Διοίκηση. Ως πολίτης θέλω να νοιώθω, μέσα από συγκεκριμένα βιώματα, ότι με σέβονται, ότι οι θεσμοί και οι νόμοι λειτουργούν, ότι η φωνή μου μετράει, ότι υπάρχει ένα όραμα και ένα σύστημα διακυβέρνησης που προσαρμόζεται σ'έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει κι έτσι τον κατανοώ, τον εμπιστεύομαι και δεν μένω φοβικός αρνητής.

Στην Ελλάδα, παρά την ύπαρξη αξιόλογων πρωτοβουλιών, **δεν μπορούμε ακόμη να υπερηφανευτούμε** για τα αποτελέσματά μας ως προς την ενίσχυση των γυναικών και την παρουσία τους στην Πολιτική, γιατί αυτές οι πρωτοβουλίες ήταν σκόρπιες, δεν μοιραστήκαμε τα μαθήματα, δεν καταφέραμε να εμπνεύσουμε, δεν μετρήθηκε το αποτέλεσμα τους και τις περισσότερες φορές δεν είχαν συνέχεια.

Μπορούμε όμως να αισιοδοξούμε, γιατί υπάρχει πλέον πολιτική βούληση να συνοδεύσει τις προτάσεις και τις δράσεις, να μεταρρυθμίσει και να εκσυγχρονίσει, να συνεργαστεί, επί της αρχής, και με τους διαφωνούντες, τηρώντας τους κανόνες της διαφάνειας και του κράτους δικαίου. Εχουμε αναγνωρίσει πολλά από τα προβλήματα και βρισκόμαστε στο στάδιο του σχεδιασμού. Και αυτό είναι πρόοδος. Η καλή θεραπεία προέρχεται από την σωστή διάγνωση.

Εχουμε κατανοήσει ότι η χαμηλή συμμετοχή των γυναικών στα κέντρα λήψης αποφάσεων είναι ένα μεγάλο εμπόδιο. Και δεν μιλάμε μόνο για την αριθμητική συμμετοχή αλλά και για την ικανότητα των γυναικών να επηρεάζουν και να ελέγχουν τις

πολιτικές. **Και σ' αυτό η ευθύνη είναι όλων. Και Ανδρών και Γυναικών.**

Μήπως όμως λείπει ακόμη η συστηματική συνεργασία ανάμεσα σε **όλους** τους εμπλεκόμενους (δημόσιο, ιδιωτικό, ακαδημαϊκή κοινότητα, 3^{ος} τομέας) με ξεκάθαρο τρόπο; Μήπως λείπουν και τα στοιχεία που θα καταγράψουν την πρόοδο;

Οι χώρες που τα καταφέρνουν καλύτερα από τις άλλες, δεν έχουν κάποια διαφορετική στρατηγική. **Η διαφορά βρίσκεται κυρίως στους ανθρώπους και στον ρυθμό υλοποίησης της στρατηγικής.** Και αυτός ο ρυθμός εξαρτάται από το πόσο ψηλά βρίσκεται στην ατζέντα της κάθε χώρας η κάθε πρωτοβουλία. Αυτό είναι ένα μάθημα που η Ελλάδα φαίνεται ότι το έχει καταλάβει.

Όχι μόνο οι δηλώσεις αλλά και οι μέχρι σήμερα δράσεις, όπως εκφράζονται από το αρμόδιο Υπουργείο, όπως εκφράστηκαν και δια στόματος του Υπουργού, **έχουν θέσει ως προτεραιότητα την αναβάθμιση του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης** δίνοντας έμφαση στην ενδυνάμωση των γυναικών στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, είτε είναι εργαζόμενες είτε είναι αιρετές:

- **Μεταρρυθμίσεις** στο σύστημα με το οποίο λειτουργεί η τοπική αυτοδιοίκηση ώστε να διευκολυνθεί η καθημερινότητα των γυναικών,
- **Υλοποίηση** των όσων αναφέρονται στο κανονιστικό πλαίσιο,
- **Εκπαίδευση** με βιωματικό τρόπο, στην καταπολέμηση των εμποδίων και των στερεοτύπων που απομακρύνουν τις γυναίκες από την συμμετοχή στα κοινά.
- **Διαχρονική προσήλωση** στο στόχο που θα ενισχύσει και την **κοινωνική κινητικότητα**. Η Ελλάδα είναι 3^η από το

τέλος ανάμεσα στις χώρες με υψηλό ΑΕΠ και 48^η παγκοσμίως).

Τελειώνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω μία προϋπόθεση που αφορά στην επιτυχία των προσπαθειών μας για **διαφορετικότητα**, και δεν αναφέρομαι μόνο στις γυναίκες. Είναι η **ηγεσία χωρίς αποκλεισμούς** και χαρακτηρίζεται από:

1. **Εντιμη συνεργασία** με βάση την **εμπιστοσύνη** στον άλλον
2. **Εποικοδομητική κριτική** κι όχι απλώς έναν πολιτικά ορθό διάλογο
3. **Σαφήνεια** στις τελικές αποφάσεις
4. **Θαρραλέα λογοδοσία** (του εαυτού και των άλλων)
5. **Προσήλωση στο Αποτέλεσμα**

Αλήθεια, τόσο στη χώρα μας όσο και στην ήπειρό μας, πόσοι πιστεύουμε ότι ο Alvin Toffler είχε δίκιο όταν έλεγε ότι ο **αναλφάβητος του 21^{ου}** αιώνα δεν θα είναι εκείνος που δεν θα έχει ψηφιακές γνώσεις, αλλά εκείνος που δεν θα είναι διατεθειμένος να μαθαίνει και να ξαναμαθαίνει, να ξεμαθαίνει και να ξαναμαθαίνει;

Οι πράξεις μας θα αποδεικνύουν καθημερινά την αποφασιστικότητά μας και οι θέσεις μας στις διεθνείς κατατάξεις θα μας αποζημιώνουν για την συστηματική μας προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.